

Twaalf verhalen

uit de zes grote godsdiensten

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
eenvoudigcommuniceren.nl
lezenvooriedereen.be

Dit boek maakt deel uit van de serie *Volksverhalen*.

Auteur: Anita Ganeri
Vertaler: Frans van Duijn
Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren
Beeld: Shutterstock

© 2024 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 978 90 8696 763 6

Twaalf verhalen

uit de zes grote godsdiensten

Anita Ganeri

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Inleiding | 7

Hindoeïsme | 9

De geboorte van de Blauwe God | 10

Durga en de duivelse buffel | 16

Boeddhisme | 21

Siddhartha en de zwaan | 22

De vier ontmoetingen | 26

Jodendom | 35

Het verhaal van de schepping | 36

Jozef en zijn broers | 40

Christendom | 49

De geboorte van Jezus | 50

De verloren zoon | 57

Islam | 63

De eerste openbaringen van profeet Mohammed | 64

Het verhaal van Ibrahiem en Ismaël | 70

Sikhisme | 75

De rijke man en de hemelse naald | 76

De koopman en de vijfhonderd gouden munten | 81

Inleiding

In alle zes de grote godsdiensten zijn verhalen belangrijk. In het hindoeïsme, boeddhisme, jodendom, christendom, sikhisme en de islam spelen ze een grote rol. De verhalen zijn vaak al honderden jaren oud. En ze worden gebruikt om mensen dingen uit te leggen over het geloof. Want verhalen helpen om moeilijke boodschappen makkelijker te begrijpen.

Veel verhalen gaan over de ervaringen en levens van profeten, leraren, leiders, goden en godinnen. Andere verhalen leggen geheimzinnige dingen uit. Zoals de schepping van de wereld of waarom we als mensen op aarde zijn. En vaak zit in de verhalen een belangrijke les.

De meeste godsdiensten bestaan al duizenden jaren. En elke godsdienst kent honderden verhalen. In dit boek lees je er twaalf, naverteld in makkelijke taal.

Hindoeïsme

Het hindoeïsme begon ongeveer 5000 jaar geleden in India. Hindoes geloven dat alles van één geest komt. Die geest wordt Brahman genoemd. Brahman is de schepper, de maker van al het leven. Hindoes noemen Brahman vaak God.

Ze geloven ook dat er vele goden en godinnen zijn. En dat elk god en godin eigenlijk Brahman is, maar dan in een andere vorm.

Twee belangrijke goden zijn Vishnoe en Shiva. Vishnoe is de beschermer. En Shiva is de baas over de vernietiging. Dat klinkt misschien slecht. Maar hindoes geloven dat vernietiging en de dood ook bij het leven hoort.

De geboorte van de Blauwe God

Het Indiase koninkrijk Mathura lag in het noorden van India. De slechte koning Kamsa was er de baas. De koning was oneerlijk en niet geliefd. Maar niemand durfde tegen hem in te gaan. Want iedereen was veel te bang voor hem. Het enige goede aan koning Kamsa was zijn zus, Devaki. Zij was juist heel vriendelijk en lief. Samen met haar man Vasuveda leefde ze in het paleis van de koning.

Op een dag waren de drie samen. En opeens hoorden ze een stem. De stem kwam uit de hemel.

‘Pas op, o koning’, fluisterde de stem. ‘Pas op voor de kinderen van je zus. Want het achtste kind zal jou doden!’

En toen was de stem weg.

Koning Kamsa werd een beetje bang. Wat als de stem de waarheid sprak? Hij moest zijn zus maar meteen doden. Zo kon de voorspelling niet uitkomen. Hij trok zijn zwaard en liep naar Devaki.

Vasudeva zag wat er gebeurde en viel op zijn knieën. Hij smeekte de slechte koning om Devaki niet te doden.

‘Laat haar leven, alstublieft’, zei Vasudeva.

‘Neem niet haar, maar neem onze kinderen.

We zullen ze aan u geven als ze worden geboren.’

Koning Kamsa dacht even na en ging toen akkoord. Hij gooide Devaki en Vasudeva in de gevangenis. En hij liet ze dag en nacht bewaken. Zo was hij er zeker van dat het echtpaar en hun kinderen niet konden ontsnappen.

Devaki en Vasudeva zaten vanaf die dag gevangen, jarenlang. Devaki kreeg zeven baby’s. En de slechte Kamsa doodde ze allemaal, één voor één.

Heer Vishnoe keek toe vanuit zijn huis in de hemel. En hij zag wat er gebeurde. Hij wist wat hij moest doen.

‘Ik word zelf het achtste kind van Devaki’, zei Vishnoe. ‘Ik zal geboren worden als baby Krishna.’

En zo gebeurde het ook. Op een nacht, in augustus, kreeg Devaki een prachtig jongetje.

Er was vrede in het koninkrijk door de geboorte van baby Krishna. Het water in de rivieren was helder. In de meren groeiden ontelbare lotus-bloemen. In de bossen zongen de vogels en pauwen. Uit de lucht klonk hemelse muziek en iedereen was blij. Want dit was geen gewone baby.

Alleen Devaki huilde. Want zij moest haar baby aan de koning geven. 'Geef hem aan mij', zei Vasudeva toen. 'Ik zorg ervoor dat hij veilig is. De koning zal dit kind niet doden.'

Vasudeva ontsnapte uit de gevangenis. Hij liep stilletjes langs de wachters van de koning. Die wachters waren door de goden in een diepe slaap gebracht. Dus Vasudeva kon zonder problemen langs ze sluipen. Toen kwam Vasudeva bij de rivier. Hij hield de baby hoog boven zijn hoofd en ging naar de overkant. Al die tijd bonkte zijn hart. Wat als de wachters wakker werden? Wat als ze alarm sloegen?

Na een tijd kwam hij aan in een dorp.

Dit dorp lag net buiten het koninkrijk. Hier was hij veilig. Hij klopte op de deur van het eerste huis dat hij zag. Het was het huis van de vriendelijke boer. Zijn vrouw had toevallig ook net een kindje gekregen, een dochttertje. Niemand zag dat Vasudeva zijn zoon verruilde voor het dochttertje van de boer. Daarna ging Vasudeva met het kleine meisje terug naar de gevangenis.

De volgende ochtend gaf Vasudeva de baby aan de koning. Koning Kamsa wilde haar doden. Maar toen vloog ze uit zijn handen, terug naar de hemel. Want deze baby was in het echt een godin. De koning was woedend. Want hij wist dat hij voor de gek gehouden was. Hij liet zijn paleis doorzoeken naar het echte kind van Devaki. En hij stuurde zijn soldaten het hele land door. Ze moesten alle pasgeboren jongetjes vermoorden. Maar de soldaten konden Krishna niet vinden. Want het dorp van de boer lag niet in het koninkrijk.

En de voorspelling? Nou, vele jaren later hoorde koning Kamsa dat Krishna nog leefde.

De koning deed er alles aan om Krishna te doden. Hij stuurde de ene na de andere duivel op hem af. Uiteindelijk stuurde de koning een uitnodiging naar Krishna. De koning vroeg Krishna mee te doen aan een worstelwedstrijd. Krishna moest het opnemen tegen twee reusachtige worstelaars. Krishna nam de uitnodiging aan. De wedstrijd was nog maar net begonnen. En Krishna doodde de worstelaars. Daarna doodde hij de slechte koning zelf. Precies zoals de stem uit de hemel had gezegd.

Wist je dat?

Elk jaar vieren de hindoes Krishna's geboortedag met een vrolijk feest, dat Jana-mash-tami heet. Het feest is in augustus of september. Er wordt een kleine wieg in de hindoe tempel gezet en bedekt met een doek. Om twaalf uur 's nachts wordt de doek weggehaald. Want dat is het tijdstip waarop Krishna zou zijn geboren. In de wieg ligt een afbeelding van baby Krishna.

Wist je dat?

Krishna is één van de meest geliefde hindoe goden. Veel hindoes geloven dat hij God zelf is. Of de Aller-hoogste Heer. Hij wordt vaak afgebeeld met een donker-blauwe huid, de kleur van een donkere regenwolk. Ook speelt hij fluit. Er zijn veel verhalen over Krishna. Vaak haalt hij kattenkwaad uit, maar hij helpt ook zijn vrienden. In één verhaal tilt hij een berg op. Dat doet hij om zijn vrienden te beschermen tegen een enorme regenbui.

Durga en de duivelse buffel

Lang geleden leefde er een duivel met de naam Mahish. Hij was de sterkste en dapperste van alle duivels. Overal waar hij kwam, zorgde hij voor ellende. Mahish had van Heer Brahma een bijzondere gunst gekregen. Namelijk dat hij alleen gedood kon worden door een vrouw. En anders zou hij eeuwig blijven leven.

Op een dag kreeg hij bezoek van een paar andere duivels. Ze vroegen hem om hulp. 'O grote Mahish', zeiden ze. 'Ooit waren wij de baas in de hemel. Toen kwamen de goden. En hebben ze ons koninkrijk gesloten. Maar wij willen het terug. Niemand is zo sterk en machtig als u. Alstublieft, help ons om de hemel terug te winnen.'

Mahish beloofde ze te helpen. Hij ging met zijn leger naar de stad van de goden. En honderd jaar lang vochten de duivels en goden een bloedige strijd. Uiteindelijk wonnen de duivels. Ze gooiden de goden de hemel uit. En ze maakten Mahish tot hun koning.

Boos en ongelukkig kwamen de goden bij elkaar. 'We moeten van die monsters af', zeiden ze tegen elkaar. 'En wel voor altijd!'

Toen deden alle goden hun ogen dicht. Ze riepen allemaal tegelijk hun krachten op, om hulp te vragen. Langzaam ontstond er een schitterend licht. Uit dit licht stapte een figuur op een woeste leeuw. Ze straalde als de zon. Haar naam was Durga, de krijgsgodin.

De goden gaven Durga hun dodelijkste wapens. Daarna reed ze met haar leger naar het paleis van Mahish.

'Ik zal die duivels eens wat laten zien', zei Durga. 'Ik ben niet bang voor ze.'

Van alle kanten vielen de duivels Durga aan. Maar Durga's leeuw doodde hen, één voor één. Dit ging zo door, totdat het hele leger van de duivels was vernietigd.

Nu bleef alleen Mahish nog over, hun koning. Maar Mahish was slim. Snel veranderde hij zichzelf in een enorme buffel.

Toen viel hij Durga's leger aan. De hele aarde schudde onder zijn hoeven.

Hij nam de bergen op zijn hoorns en gooide ze hoog in de lucht. Ook sloeg hij de zee met zijn staart. Zo ontstonden er hoge golven. Het was allemaal vreselijk om te zien.

Durga pakte een touw en ving de buffel daarmee. Maar de buffel veranderde in een leeuw en glipte uit het touw. Durga probeerde hem opnieuw te vangen. En toen veranderde hij van een leeuw in een man. Toen van een man in een olifant. En toen weer in een buffel. Nu greep Durga haar kans. Ze duwde de buffel tegen de grond met haar voet. Mahish veranderde weer, deze keer in een duivel. En net op dat moment sloeg ze zijn kop af met haar zwaard. En zo werd Heer Brahma's belofte waarheid. Mahish was gedood door een vrouw.

Al snel gingen de goden weer naar hun plek in de hemel. En ze dansten en zongen om de overwinning van Durga te vieren. Haar overwinning bracht de wereld weer vrede en rust.

Wist je dat?

Durga is een andere naam voor Parvati, de vrouw van Shiva. Shiva is een van de belangrijkste goden. Je las over Shiva in de inleiding. Zijn vrouw Durga, of Parvati, is een sterke en machtige godin. In beelden en op schilderijen wordt ze afgebeeld met veel armen. Hiermee kan ze de wapens vasthouden die ze van de goden heeft gekregen. Bijvoorbeeld: een pijl en boog, een discus (een draaiende schijf met een scherpe rand), een drietand (een speer met drie punten), en een scherp krom zwaard. Durga rijdt op een leeuw of tijger. En ze blaast op een grote schelp. Daarmee roept ze haar strijders naar het slagveld.

Wist je dat?

Elk jaar vieren hindoes de overwinning van Durga op de duivel. Dat feest heet Durga Puja. Het wordt gevierd in september of oktober. De hindoes gaan dan naar de tempel. Ze leggen bloemen en voedsel bij een beeld van de godin. Aan het eind van het feest dragen ze dit beeld door de stad. Daarna wordt het onder-gedompeld in een rivier of vijver.